

från varandra — ska innehavaren av den digitala marknadsplatsen då anses använda kännetecknet ”med avseende på” de intrångsgörande varorna (infringing goods) i den mening som avses i artikel 5.1 a i varumärkesdirektivet och artikel 9.1 a i förordningen om gemenskapsvarumärken?

7. Om de varor som reklamen gäller och som erbjuds för försäljning på den ovan i fråga 6 nämnda hemsidan inbegriper varor som inte förts ut på marknaden inom EES av eller med varumärkesinnehavarens medgivande, är det då tillräckligt för att användningen ska omfattas av tillämpningsområdet för artikel 5.1 a i varumärkesdirektivet och artikel 9.1 a i förordningen om gemenskapsvarumärken och inte av tillämpningsområdet för artikel 7.1 i varumärkesdirektivet och artikel 13.1 i förordningen om gemenskapsvarumärken att reklamen eller försäljningserbjudandet riktas till konsumenterna på det territorium för vilket varumärket registrerats? Eller måste varumärkesinnehavaren visa att reklamen eller försäljningserbjudandet nödvändigtvis innebär att de aktuella varorna förs ut på marknaden inom det territorium som varumärket täcker?

8. Ändras svaret på frågorna 5–7 ovan om den användning som varumärkesinnehavaren motsatt sig består i att kännetecknet visas på hemsidan tillhörande den som driver den digitala marknadsplatsen snarare än i en sponsrad länk?

9. Om det är tillräckligt för att användningen ska omfattas av tillämpningsområdet för artikel 5.1 a i varumärkesdirektivet och artikel 9.1 a i förordningen om gemenskapsvarumärken och inte av tillämpningsområdet för artikel 7.1 i varumärkesdirektivet och artikel 13.1 i förordningen om gemenskapsvarumärken att reklamen eller försäljningserbjudandet riktas till konsumenterna på det territorium för vilket varumärket registrerats:

a) ska användningen anses bestå i eller inbegripa ”lagring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren” i den mening som avses i artikel 14.1 i direktivet om elektronisk handel?

b) Om användningen inte uteslutande består av verksamhet som regleras av artikel 14.1 i direktivet om elektronisk handel men sådan verksamhet ingår, är den som driver den elektroniska marknadsplatsen då befriad från ansvar i den mån användningen består i sådan verksamhet? Om så är fallet, får skadestånd eller annan ekonomisk ersättning beviljas för sådan användning i den mån den inte omfattas av ansvarsfrihet?

c) Om den som driver den elektroniska marknadsplatsen har kännedom om att reklam gjorts för varor och att varor erbjudits för försäljning och även sålts på hans hemsida på ett sätt som innebär intrång i registrerade varumärken och att sådant varumärkesintrång troligen kommer att fortsätta i reklam för, erbjudande om försäljning och försäljning av samma eller liknande varor av samma eller andra användare av hemsidan, ska detta anses utgöra ”kännedom” eller ”medvetenhet” i den me-

ning som avses i artikel 14.1 i direktivet om elektronisk handel?

10. När tredje man har begagnat sig av tjänster från en mellanhand, såsom en person som driver en webbplats, för att göra intrång i ett registrerat varumärke, krävs då enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG⁽⁴⁾ av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter att medlemsstaterna ser till att varumärkesinnehavaren kan erhålla ett föreläggande mot mellanhanden för att förhindra framtida intrång i nämnda varumärke, i motsats till fortsatt intrång i det specifika fallet? Om så är fallet, vilken typ av föreläggande ska då göras tillgängligt?

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1998 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT 1988 L 40, s. 1; svensk specialutgåva område 13, volym 17, s. 178)

⁽²⁾ EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

⁽³⁾ Rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (nedan kallat direktivet om kosmetiska produkter) (EGT L 262, s. 169; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 198)

⁽⁴⁾ EUT L 157, s. 45

Överklagande ingett den 17 augusti 2009 av Iride SpA, tidigare AMGA SpA, av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juni 2009 i mål T-300/02, AMGA mot kommissionen

(Mål C-329/09 P)

(2009/C 267/72)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Iride Spa, tidigare AMGA Spa (ombud: L. Radicati di Brozolo och T. Ubaldi, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, A2A SpA, tidigare ASM Brescia SpA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva domen i mål T-300/02 på grund av att förstainstansrätten missuppfattade de omständigheter som omfattas av handlingarna i målet och gjorde en felaktig rättslig bedömning av dessa omständigheter i den del som den fastslog att Azienda Mediterranea Gas e Acqua S.p.A. (AMGA) inte var personligen berört av det angripna beslutet⁽¹⁾ och att dess talan i mål T-300/02 skulle avvisas.

- fastslå att talan i mål T-300/02 kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till förstainstansrätten för ny prövning i sak i den mening som avses i artikel 61 i domstolens stadga.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna med avseende på förfarandet i såväl första som andra instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande en enda grund till stöd för sitt överklagande, nämligen att förstainstansrätten missuppfattade de omständigheter som omfattas av handlingarna i målet och gjorde en felaktig rättslig bedömning av dessa omständigheter, mot bakgrund av artikel 230.4 EG och gemenskapsrättspraxis på området. Enligt Iride har förstainstansrätten framför allt helt missuppfattat de omständigheter som bolaget framlagt för att fastställa att AMGA är den verkliga mottagaren av ett individuellt stöd som utbetalats i enlighet med de omtvistade bestämmelserna och som kommissionen har krävt återbetalning av. På grund av att förstainstansrätten missuppfattade de omständigheter som omfattas av handlingarna i målet, drog den felaktigt slutsatsen att bolaget inte är personligen berört av det angripna beslutet och att bolagets talan således ska avvisas.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2003/193/EG av den 5 juni 2002 om statligt stöd i form av de skattebefrielser och lån med reducerade räntesatser som Italien beviljat till förmån för allmännyttiga företag med statligt majoritetsaktieinnehav (EUT L 77, 2003, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Meiningen (Tyskland) den 24 augusti 2009 — Frank Scheffler mot Landkreis Wartburgkreis

(Mål C-334/09)

(2009/C 267/73)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Meiningen (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Frank Scheffler

Motpart: Landkreis Wartburgkreis

Tolkningsfråga

Följande fråga hänskjuts enligt artikel 234 EG till EG-domstolen för förhandsavgörande:

Påverkas, med hänsyn till artiklarna 1.2, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/349/EEG ⁽¹⁾, en medlemsstats behörighet enligt artikel 8.2 i det direktivet att tillämpa sina nationella bestämmelser om begränsning, återkallande, indragning och annullering på innehavaren av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat, av ett utlåtande om lämpligheten att föra motorfordon som innehavaren av ett i en annan medlemsstat utfärdat körkort har lagt fram, när utlåtandet upprättats efter utfärdandet av körkortet och dessutom grundar sig på en undersökning som genomförts efter utfärdandet, men som tidsmässigt hänför sig till omständigheter före utfärdandet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22)

Överklagande ingett den 21 augusti 2009 av Acegas-APS SpA, tidigare Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas), av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juni 2009 i mål T-309/02, Acegas mot kommissionen

(Mål C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Acegas-APS SpA (ombud: advokaterna F. Ferletic och F. Spitaleri samt professor L. Daniele)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom av den 11 juni 2009 i mål T-309/02, Acegas-APS mot kommissionen, och återförvisa målet till förstainstansrätten för förnyad sakprövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandet i domstolen och meddela att beslut om rättegångskostnaderna avseende förfarandet i förstainstansrätten kommer att meddelas senare.

För det fall att domstolen finner att målet är färdigt för avgörande, yrkar klaganden att den ska